

วรรณคดีเกี่ยวข้อง

จากสภาพการณ์ประเทศไทยที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนปัจจุบันมีจำนวนถึง 43 ล้านคน¹ เกมน์ ทำให้การจัดการศึกษาให้ทั่วถึงทุกคนโดยทั้งก็เป็นภาระที่หนักใจของรัฐบาล แต่เพื่อชักความไม่รู้หนังสือโดยไม่ต้องอาศัยการศึกษาเฉพาะในระบบโรงเรียนซึ่งก็ใช้เงินประมาณเป็นจำนวนมาก รัฐบาลจึงให้จัดหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ขึ้น โดยอาศัยสถานที่ห้องเรียนที่มีอยู่แล้ว และเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอายุย่างเข้าไปที่ 15 ปีขึ้นไป และไม่ได้เรียนอยู่ในโรงเรียนภาคปกติเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ได้

หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ แบ่งออกเป็นหลักสูตรสายสามัญและสายอาชีวศึกษา²

หลักสูตรสายสามัญ มีดังนี้

ระดับประถมศึกษา

1. หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ภาคหลักมูลฐานภาคตอน และหลักสูตรภาคหลักมูลฐานภาคปลาย ภาคตอนเท่ากับประมาณศึกษาปีที่ 2 และภาคปลายเท่ากับประมาณศึกษาปีที่ 4 ใช้เวลาเรียนหลักสูตรละ 6 เดือน หลักสูตรนี้ใช้สำหรับโรงเรียนผู้ใหญ่ระดับประมาณศึกษาทุกแห่งยกเว้นโรงเรียนผู้ใหญ่ในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนผู้ใหญ่ในเรือนจำ และโรงเรียนผู้ใหญ่ในจังหวัดที่ใช้หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบื้องต้น

2. หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับหนึ่ง และระดับสอง ระดับหนึ่งเท่ากับประมาณศึกษาปีที่ 2 ระดับสองเท่ากับประมาณศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรนี้ใช้สำหรับโรงเรียนท่ออยู่ในเมือง สำหรับผู้ที่ประสงค์จะเรียนวิชาสามัญในระดับสูงขึ้น และโรงเรียนผู้ใหญ่ในเรือนจำ

¹ นิพนธ์ ศศิธร, "บทบรรณาธิการ", สารสารประชารศึกษา, 4 (กรกฎาคม - สิงหาคม, 2519), หน้า 2.

² กรมสามัญศึกษา, รวมบทความการศึกษาผู้ใหญ่ เล่ม 2 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษา, 2518), หน้า 75 - 76.

3. หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ หลักสูตรนี้เที่ยบเท่ากับประณมศึกษาปีที่ 4
4. หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับสาม เท่ากับประณมศึกษาปีที่ 7

ระดับมัธยมศึกษา

1. หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับสี่ เท่ากับมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับห้า เปิดสอน 2 แผนก คือแผนกวิทยาศาสตร์ และ แผนกศิลป์ ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรสายอาชีวศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. ประเภทโรงเรียนประจำที่
2. ประเภทโรงเรียนเคลื่อนที่

ตัวเลขสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้เข้าเรียนหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งทางกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้รวบรวมไว้ ปรากฏว่า การศึกษาผู้ใหญ่ ระดับสามมีผู้สนใจเข้าเรียนมากที่สุด 3 ค้ายเหตุนี้ยังวิจัยเชิงเดียวว่าการศึกษาถึงภูมิหลังของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้าศึกษาในระดับสามว่า เป็นอย่างไร และเหตุใดจึงให้ทำให้นักศึกษาเหล่านั้นเข้าเรียนหลักสูตรดังกล่าว

สำหรับความเป็นมาของหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับสาม จะได้กล่าวถึงก่อไปนี้

ประวัติและความเป็นมาของการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับสาม

การศึกษาผู้ใหญ่ได้เริ่มดำเนินงานอย่าง เป็นทางการ มาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2483 โดยในครั้งแรกมีวัตถุประสงค์เพื่อสอนประชาชนที่เป็นผู้ใหญ่ให้รู้หนังสือไทยและรู้หน้าที่พลเมืองตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เพราะจากการสำรวจสำมะโนประชากรในปี พุทธศักราช 2480 พบว่า ประชาชนอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ไม่รู้หนังสือเป็นจำนวนถึงร้อยละ 68.8 จึงได้มีการออกพระราชกำหนดบังคับให้คนไทยต้องเรียนรู้หนังสือไทยในระหว่างปี พุทธศักราช 2483 ถึง 2487 โครงการ

³ กรมสามัญศึกษา, การศึกษาผู้ใหญ่, (พิมพ์: โรงพิมพ์การศึกษา, 2518).

จากการไม่รู้หนังสือนี้ ชื่อว่า โครงการการศึกษาผู้ใหญ่ภาคบูรณาการ ๔ กรณัลปุทธศักราช ๒๔๘๘ เป็นปีที่สองของโครงการ ประกอบด้วย ศิลปะและงานฝีมือ ประเพณี ภูมิปัญญา ศาสนา ภาษา ฯลฯ รวมทั้งการศึกษาในชีวิตจริง เช่น การเกษตร การประมง การอุตสาหกรรม การค้า การบริการ ฯลฯ จัดตั้งในปีพุทธศักราช ๒๔๙๐ จึงได้มีการปรับเปลี่ยนการศึกษาผู้ใหญ่ขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๔๙๑ รัฐบาลเล็งเห็นว่าประชาชนต้องการเรียน ให้อย่างเดียวันนี้ไม่เป็นการเพียงพอ จึงจำเป็นต้องสอนผู้ใหญ่ให้มีความรู้ระดับสูงขึ้น เพื่อกระตุ้นความต้องการเรียน ให้สูงขึ้นกว่าเดิม และเพื่อให้ผู้ใหญ่สามารถแสวงหาความรู้ ความเจริญแห่งตน ให้อย่างเต็มที่ พร้อมทั้งรู้จักและเข้าใจในความเป็นพลเมืองดีของชาติ ความสามัคคี ความมั่นคง ความเชี่ยวชาญ ในการศึกษาผู้ใหญ่บริการประชาชนเพิ่มขึ้น โดยได้ขยายโรงเรียนผู้ใหญ่ ในทุก ๆ จังหวัด พร้อมทั้งเบิกโรงเรียนผู้ใหญ่ในระดับถูงขึ้น ลิงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ - ๕

ลักษณะของการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ระดับสาม

การศึกษาผู้ใหญ่ระดับสาม เป็นการศึกษาสายสามัญ ระดับปริญญาโทฯ ที่จัดสำหรับประชาชนที่อยู่ในเมือง และมีความประสงค์จะเรียนวิชาสามัญให้สูงขึ้น

ก. ความมุ่งหมาย⁶

หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับสาม มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น

⁴ Division of Adult Education, Department of General Education, Ministry of Education, A Study of Nonformal Academic Program For Out-Of-School Population in Thailand, 1972, p. 40.

⁵ วีระชัย มีขอบธรรม และคณะ, เตรียมสอบปริญญาโทสาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษา ตอนเนื่องมหาวิทยาลัยศิลปากร, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, ๒๕๑๘), หน้า 21 - 25.

⁶ กรมสามัญศึกษา, หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่ 1, 2, 3, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๕), หน้า 1.

2. ส่งเสริมให้มีสุขภาพสมบูรณ์ห่างกายและจิตใจตลอดจนมีส่วนส่งเสริมการสาธารณสุขชุมชน

3. ส่งเสริมให้เป็นพลเมืองดีตามระบบประชาธิปไตย มีทัศนคติอันพึงประสงค์สามารถอยู่และทำงานร่วมกับหน่วยงานได้ด้วยดี

4. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสมรรถภาพในทางเศรษฐกิจ ให้จัดประกอบอาชีพและรู้จักใช้จ่ายเงิน

๙. วิชาที่สอน

วิชาที่จัดสอนมี ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และสุขศึกษา เรียนภาคเรียนละ 2 หน่วยกิตตามหมวดวิชาที่จัดไว้จะสอนครึ่งภาคเรียนก็ได้หากเหมาะสมเปลี่ยนครึ่ง ดังนี้

คณิตศาสตร์ (160 ชั่วโมง)	ครึ่ง สุขศึกษา (40 ชั่วโมง) รวม 200 ชั่วโมง
ภาษาไทย (80 ชั่วโมง)	ครึ่ง ภาษาอังกฤษ (120 ชั่วโมง) รวม 200 ชั่วโมง
วิทยาศาสตร์ (80 ชั่วโมง)	ครึ่ง สังคมศึกษา (120 ชั่วโมง) รวม 200 ชั่วโมง

๑๐. เวลาเรียน

ระยะเวลาเรียน 1 ปี 6 เดือน ปีหนึ่ง เปิดทำการสอน 2 ภาค ภาคแรกตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง ตุลาคม ภาคปลายตั้งแต่เดือนพฤษจิกายน ถึง เมษายน เปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ตั้งอัตราเวลาเรียน 7 ในหลักสูตร

๑๑. สถานที่เรียน

จัดสอนเป็นชั้นเรียนตามโรงเรียนหรือสถานศึกษาของทางราชการ องค์กร สมาคมและชุมชน เอกชน รวมทั้งวัดครัว

๑๒. ราย

โดยมากผู้สอนเป็นครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนกลางวันภาคปกติและมาช่วยสอน การศึกษา-

⁷ คุณภาพนักเรียน ของวิทยานิพนธ์.

ผู้ใหญ่หลังเลิกเรียนมากปากีแล้ว ส่วนมากจะสอนในเวลากลางคืน ยังไม่มีครุลำรับสอนการกีฬาผู้ใหญ่ โดยตรง

๙. การประเมินผล

หลักสูตรระดับสาม มีการวัดผล ๒ ประเภทคือ

๑. วัดผลระหว่างเรียน ให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียน ภาคเรียนหนึ่ง ๆ ให้มีการวัดผลวิชาละ ในน้อยกว่า ๒ ครั้ง

๒. การวัดผลปลายภาคเรียน ให้ทำการสอบหลังจากสิ้นสุดการเรียนของแต่ละภาคเรียน ผู้มีสิทธิเข้าสอบปลายภาคเรียน คือเรียนอยู่ในโรงเรียนผู้ใหญ่ในน้อยกว่า ๘๐ ของเวลาเรียนเพิ่มในภาคเรียนนั้น ๆ ในกรณีที่นักกีฬาย้ายที่เรียนระหว่างภาคเรียน ให้นับเวลาที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาเดิมรวมกันได้ ส่วนกลางกองการกีฬาผู้ใหญ่ดำเนินการวัดผล โดยอนุ委托ให้กีฬานักกีฬา ส่วนภูมิภาค กีฬาธิการจังหวัดดำเนินการวัดผล โดยอนุ委托ผู้ว่าราชการจังหวัด

การตัดสิน ตัดสินเป็นรายหมวดวิชา โดยต้องสอบให้ครบหมดทุกวิชาในหมวดนั้นรวมกันตั้งแต่ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะถือว่าสอบได้ หมวดวิชาที่สอบให้ครบจะนับเป็นไว้ก่อนหน้า ๕ ปีน้ำจากวันเปิดภาคเรียนในระดับนั้น ๆ และเมื่อสอบให้ครบ ๖ หมวดวิชาถือว่าสอบให้ครบระดับสาม (ประเมินกีฬาปีที่ ๗) เมื่อครบกำหนด ๕ ปี น้ำจากวันเข้าเรียนถ้ายังสอบไม่ให้ครบ ๖ หมวดวิชา วิชาที่สอบได้แล้วเป็นอันยกเลิก งานวิจัยทางเรื่องที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

เท่าที่ศึกษานายังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดได้ทำการกีฬาถึงภูมิหลังของนักกีฬาผู้ใหญ่ในระดับใด ๆ แต่ให้ผู้สนใจทำการกีฬาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับนักกีฬาผู้ใหญ่ระดับสามไว้บางคันนี้

ในปีพุทธศักราช ๒๕๑๘ บุพ. เอกคำรณ^๘ ศึกษานิเทศก์การกีฬาผู้ใหญ่ เขต ๘ ได้ทำการกีฬาถึงจุฬะสังค์ในการเข้าเรียนของนักกีฬาผู้ใหญ่ระดับสาม โดยใช้แบบสอบถามกัน

^๘ บุพ. เอกคำรณ. คู่มือการกีฬาผู้ใหญ่สายสานภูมิระดับ ๓-๔-๕ และแบบเบ็ดเสร็จ

เขตกีฬา ๘, (เชียงใหม่ : สำนักงานกีฬาธิการ เขต ๘, ๒๕๑๘)

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาญี่ปุ่นที่มีระดับสาม จำนวน 200 คน พบว่า จุดประสงค์ของการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนญี่ปุ่นของนักศึกษาญี่ปุ่นเริ่มสำคัญตามความสำคัญดังนี้

1. เพื่อเพิ่มเติมความรู้ใหม่ขึ้น สามารถใช้ชีวิตบัตรสำหรับเข้าศึกษาต่อ หรือเดือนวิทยฐานะของตนให้สูงขึ้น เพราะมีอาชีพหลายอย่างที่กำหนดความรู้ของบุคคลทั่วไปว่า ต้องการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นไปตามมีความสามารถที่กำหนดไว้ หากไม่มีความสามารถใดๆ บุคคลนั้นไม่มีโอกาสเลื่อนขั้นเลย

2. ต้องการมีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก

3. เพื่อหาความก้าวหน้าของชีวิตในอนาคต

4. ต้องการนำความรู้ไปใช้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน รวมทั้งนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในวงหน้า

5. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นการยกฐานะทางความรู้ และสร้างความภาคภูมิใจแก่ญี่ปุ่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ๆ ในชุมชน

6. ต้องการมีความรู้เพิ่มเติมกับเพื่อน

7. เพื่อเตรียมหออาชีพใหม่ที่กว้างขวาง

ในปีเดียวกัน สุกรรณ์ ชัยนิธิกรณ ⁹ ได้ทำการศึกษาถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาญี่ปุ่นในกรุงเทพมหานคร ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาญี่ปุ่นที่มีระดับสามมีดังนี้ นักศึกษาญี่ปุ่นที่มีระดับสามใช้จ่ายส่วนตัวประมาณเดือนละ 600.45 ± 45.19 บาท หรือหากเรียงลำดับ $3,002.27 \pm 225.57$ บาท โดยนักศึกษาญี่ปุ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างประเทศใช้จ่าย平均 $3,722.10 \pm 412.46$ บาท นักศึกษาญี่ปุ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครใช้จ่าย平均 $3,201.58 \pm 521.14$ บาท นักศึกษาญี่ปุ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างประเทศใช้จ่าย平均 $2,628.65 \pm 411.46$ บาท และนักศึกษาญี่ปุ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครใช้จ่าย平均 $2,456.75 \pm 393.08$ บาท ซึ่งใช้จ่ายเป็นอาหารมากเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะ ค่าที่พักอาศัย ค่าเสื้อผ้า ค่าบำรุงการศึกษา ค่ากิจกรรมพัฒนา หย่อนใจ และค่าอุปกรณ์การศึกษา ตามลำดับ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

⁹ สุกรรณ์ ชัยนิธิกรณ "ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาญี่ปุ่นในกรุงเทพมหานคร"

(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริษัทการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) (อัสดาเนา).

ญี่ปุ่น พบว่า นักศึกษาญี่ปุ่นทั้งสาม ร้อยละ 63.00 ไม่ทองเลี้ยเงินค่าที่พัก ร้อยละ 36.30 อาศัยอยู่กับบุคคลภายนอก ร้อยละ 38.10 อพูนันเช่า ทำงานแตรอรอยละ 52.50 ยังไม่ทำงานร้อยละ 47.50 เป็นโสกร้อยละ 98.10 และสมรสแล้วร้อยละ 1.90 ได้รับอุปการะทางด้านการเงินจากบุคคลภายนอก ร้อยละ 46.90 ออกจากญี่ปุ่น ร้อยละ 11.90 และทำงานหาเงินเองร้อยละ 41.2

ท่อนาปีพุทธศักราช 2519 โดยส.ส.ส. 10 ให้ศึกษาถึงในทศน์เกี่ยวกับความเป็นผลเมืองคือของนักศึกษาญี่ปุ่น ในกรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชายและหญิง และระหว่าง种族สาม สี และชาติ และศึกษาถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ความสนใจของนักศึกษาญี่ปุ่น พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีในทศน์เกี่ยวกับความเป็นผลเมืองคือไม่แตกต่างกัน นักศึกษาญี่ปุ่นทั้ง 3 种族 มีในทศน์เกี่ยวกับความเป็นผลเมืองคือต่างกัน ค่าเดือนของในทศน์เกี่ยวกับความเป็นผลเมืองคือของนักศึกษาญี่ปุ่นทั้งสามคำสุด บิดามารดาของนักศึกษาญี่ปุ่นทั้งสามประกอบอาชีพขายมากที่สุด คือบิคากาชาดรายร้อยละ 29.21 มาตราการร้อยละ 34.52 อันดับรองลงมาได้แก่ เกษตรกรรมรัตน์ - ราชการ กรรมกร ไม่มีอาชีพ และคนดี รายได้ของครอบครัวอยู่ในระหว่าง 500 - 1,000 บาท คือเดือน นักศึกษาญี่ปุ่นทั้งสามร้อยละ 30 ยังไม่ทำงาน ที่ทำงานแล้ว เป็นกรรมกรมากที่สุดคือ ร้อยละ 29.16 รองลงมาได้แก่ ขาย รับราชการและเกษตรกรรมตามลำดับ วิธีแสดงหาความรู้ ส่วนใหญ่โดยการอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ คือร้อยละ 56.67 เพียงร้อยละ 15.83 ที่เป็นสมาชิกของชุมชนคิด ๑ และสนใจในเรื่องการศึกษามากที่สุด คือร้อยละ 58.33 ลำดับรองลงมาได้แก่ การเมือง การปกครอง การทำงาน และการท่องเที่ยวตามลำดับ

งานวิจัยในต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ศึกษาเรื่องภูมิหลังของนักศึกษาญี่ปุ่น ระหว่างทั้งสาม โดยตรง เลย แต่ไม่มีผู้สนใจทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะโดยทั่วไปของนักศึกษาญี่ปุ่น โดยไม่ได้เจาะจงระดับชั้นของผู้เรียนไว้กันนี้

¹⁰ โดยส.ส.ส. "มโนทศน์เกี่ยวกับความเป็นผลเมืองคือของนักศึกษาญี่ปุ่น" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชานธุรกิจศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519) (อัคสำเนา).

ในปี พุทธศักราช 2517 สกอตต์¹¹ (Scott) ได้ทำการศึกษาเบรี่บเนี้ยบเพื่อบังคับและองค์ประกอบของนักศึกษาผู้ใหญ่จากสองโรงเรียนที่แตกต่างกันในเมืองโอคลา荷ามา เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาผู้ใหญ่จาก 2 โรงเรียนมีเหตุผลในการเข้าเรียนในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่เหมือนกันหรือ แตกต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาผู้ใหญ่จากโรงเรียนหนึ่งมีรายได้เฉลี่ยในระดับสูง ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ อีกโรงเรียนหนึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่ำ พนวันักศึกษาผู้ใหญ่จาก 2 โรงเรียนมีเหตุผลในการเข้าศึกษา คล้ายคลึงกัน คือเพิ่มพูนความรู้สำหรับการทำงานที่กว้างขวาง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติในค่านระดับการศึกษา การณฑาหง เกี่ยวกับรายได้จากการอาชีพ

ไฟฟ์เดียวกัน ซิตา¹² (Sita) แห่งมหาวิทยาลัยรัฐอริโซนา ได้ทำการวิจัยถึงความ สัมพันธ์ระหว่างความเหมาะสมของโปรแกรมกับลักษณะค่านส่วนตัว การศึกษา และอาชีพของนักศึกษา ผู้ใหญ่ในวิทยาลัยชุมชนของรัฐอริโซนา โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว การศึกษา อาชีพ และความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโปรแกรมกับกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 275 คน ข้อมูลที่ได้ทดสอบด้วย χ^2 - test พนวันักศึกษา เรียนในโปรแกรมเป็นชายมากกว่าหญิง นักศึกษามีอายุระดับอายุ โสด และเป็นชาวผิวขาว ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับเฉลี่ยกัน สูงกว่าระดับเฉลี่ย มีหั้งผูกองการเรียนต่อระดับสูงและไม่ต้องการเรียนต่อ นักศึกษาผู้ใหญ่จำนวน 3 ใน 4 ทำงานแล้วหั้งแบบเต็มเวลาและไม่เต็มเวลา

ปีต่อมาคือ ปีพุทธศักราช 2518 นันน์¹³ (Nunn) ได้ทำการศึกษาถึงลักษณะและ หัศศคติของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนอยู่ในโครงการระยะสั้น เพื่อหาข้อมูลไปตัดโปรแกรมการศึกษา

001640

¹¹ Milton David Scott, "A Comparison of Characteristics and Factors of Adult Education Participants Enrolled in Two Selected School in Oklahoma City," Dissertation Abstracts International, Vol. 35. No. 8 (February, 1975), pp. 4963-A - 4964-A.

¹² Michael Thomas Sita, Jr., "Relationship Between Perceived Program Adequacy and Personal, Educational, and Occupational Characteristics of Adult Distribution Educational Students in Community Colleges of Arizona," Dissertation Abstracts International, Vol. 35. No. 7 (January, 1975), pp. 4116-A - 4117-A.

¹³ Helen Orme Nunn, "Analysis of Characteristics and Attitudes of Participants in Short-Term Continuing Education Classes in an Urban Situation," Dissertation Abstracts International, Vol. 36. No. 11 (May, 1976), pp. 7130-A - 7131-A.

ต่อไป ใช้ตัวอย่างประชากร 213 คน โดยใช้แบบสอบถามรวมข้อมูล ทดสอบข้อมูลด้วยวิธี χ^2 -test พนักศึกษาผู้ใหญ่จำนวน 3 ใน 4 เป็นหญิง ชาวผิวขาว มีอายุต่ำกว่า 35 ปี แต่งงานแล้ว เป็นสามีภรรยา รายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 15,000 – สูงกว่า 25,000 คอลลาร์ ก่อปี ในการตอบเกี่ยวกับเรื่องอาชีพสามารถแยกนักศึกษาผู้ใหญ่ออกเป็น 2 กลุ่ม กือกุณแรกฟังพอกับอาชีพที่คนกำลังประกอบอยู่ในปัจจุบัน ส่วนอีกกลุ่มนึงมีความต้องการที่จะเปลี่ยนอาชีพใหม่ ส่วนใหญ่เป็นผู้เข้ารับการศึกษานี้เป็นครั้งแรก และส่วนใหญ่มาเข้าเรียน ด้วยเหตุผลส่วนตัวต่าง ๆ เช่นต้องการงานใหม่ เพื่อความก้าวหน้าของตนเอง

ในปีเดียวกัน เมสเซอร์¹⁴ (Messer) ไก่ศึกษาถึงลักษณะและความต้องการ เนพะ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ในวิทยาลัยไฟนิก (Phoenix College) เพื่อจัดโปรแกรมการศึกษาในชั้นต่อไป โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เป็นชาย 212 คน หญิง 188 คน ไก่รับแบบสอบถามคืน 340 คน พนักศึกษาผู้ใหญ่มีอายุระหว่าง 25 – 50 ปี ซึ่งเป็นอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปร้อยละ 44.80 จำนวน 3 ใน 4 เกย์เรียนในวิทยาลัยมาแล้วและกำลังทำงาน นักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ส่วนใหญ่อายุ 27 ปี แต่งงานแล้ว มีงานทำ นักศึกษาผู้ใหญ่ หญิงส่วนใหญ่อายุ 32 ปี แต่งงานแล้ว และมีงานทำเช่นกัน นักศึกษาผู้ใหญ่ชายร้อยละ 76.70 และนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงร้อยละ 83.80 เป็นประเภทเรียนไม่เต็มเวลา

และในปีเดียวกันนี้ อันเดอร์วูด¹⁵ (Underwood) แห่งมหาวิทยาลัยโอลด์莫นา ไก่ทำการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะทางประชารัฐและทัศนคติของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่กำลังศึกษาอยู่ในโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เกี่ยวกับอายุแล้ว พนักศึกษาผู้ใหญ่จำนวน 3 ใน 4 ของนักศึกษาเป็นหญิง ร้อยละ 59 กำหนดคุณลักษณะภายในชีวิตไว้แล้ว ร้อยละ 30 มีจุดมุ่งหมายในชีวิต

¹⁴ John Eugene Messer, "Characteristics and Special Needs of Adult Student Attending Phoenix College" Dissertation Abstracts International, Vol. 36. No. 7 (January, 1976), pp. 4202-A-4203-A.

¹⁵ Ray Dean Underwood, "Attitudinal and Demographic Characteristics of Older Participants in a Junior College Adult Education Program." Dissertation Abstracts International, Vol. 36. No. 4 (October, 1975), p. 1984-A.

ทั้งในแน่นอน อีกร้อยละ 11 ยังไม่มีคุณุ่งหมายเลย เกษ็ทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนเฉลี่ยแล้ว 12.79 ปี โดยท่าไม่มีสุขภาพดี ร้อยละ 94 มีความเชื่อในเรื่องศาสนาและนรกรัตน์ ร้อยละ 84 มีแผนการณ์ในอนาคตว่าจะทำงาน เกินทาง และศึกษาเพิ่มเติมอีก ไม่มีความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างชุมชนุ่งหมายในชีวิตอันจำนวนมีในการประกอบอาชีพ จำนวนนี้ที่ได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียน อาบุหลังจากการปลดเกณฑ์รายได้ปัจจุบันของครอบครัวและเวลาว่างในแต่ละสัปดาห์ แม้ไม่ความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคงสักสูตรระหว่างชุมชนุ่งหมายในชีวิตกับความโกล์โกลของที่พักจากชุมชนระยะเวลาที่ศึกษาในโปรแกรมนี้และจำนวนวิชาที่เรียน

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและนอกประเทศ ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดเคยทำการศึกษาเรื่องภูมิหลังของนักศึกษาญี่ปุ่นและสามโดยตรงเลย และการศึกษาญี่ปุ่นให้ผู้อ่อนน้อมใจเข้าศึกษาเป็นจำนวนมากกว่าการศึกษาญี่ปุ่นให้ผู้อ่อนน้อมใจเข้าศึกษา เป็นจำนวนน้อยกว่าการศึกษาญี่ปุ่นให้ผู้อ่อนน้อมใจเข้าศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า ภูมิหลังของนักศึกษาญี่ปุ่นและสามเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีคุณค่าการแก้การศึกษา เพื่อที่จะให้ทราบขอเท็จจริงค้าง ฯ ทั้งผลที่ได้จากการวิจัยอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตลอดจนพิจารณาหลักสูตร การศึกษาญี่ปุ่นและสามใหม่ีประลิขภาพปัจจุบัน